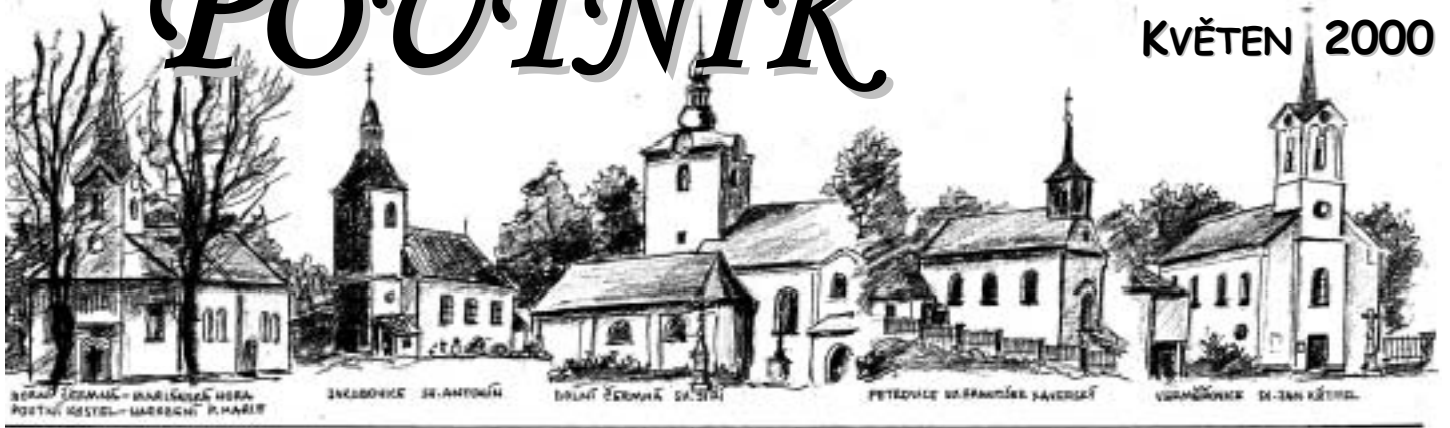

POUTNÍK

ROČNÍK IV
KVĚTEN 2000

PLODY VELKÉHO JUBILEA

Draží bratři a sestry,

někteří z vás jste po farním setkání dne 9. února t.r. vyjádřili prosbu, abych téma o odpustcích a možnostech jejich získání uveřejnil v našem farním zpravodaji. Toto přání dnes splňuji a uveřejňuji také téma o plodech Velkého jubilea.

Jak víte, již od 25. 12. 1999 prožíváme Velké jubileum 2000, které vyhlásil papež Jan Pavel II. ve své bule Incarnationis mysterium. Jeho slavení sleduje především tyto tři duchovní hodnoty: poutě, odpustky a skutky lásky vůči našim bližním.

- poutě

Všichni katolíci jsou vyzýváni v tomto roce k různým druhům poutí podle svých možností. V první řadě jsou to poutě do Svaté země (dnešní Izrael) a do Říma, místa apoštolské služby sv. Petra. Dále jsou to poutě do katedrál jednotlivých diecézí a do těch kostelů, které biskupové pro tento rok vyberou. Poutě jsou pro nás znamením našeho údělu - celý křesťanský život od narození ke smrti je putováním k Božímu království. Poutě jsou také vyjádřením naděje, že lze nalézt dary odpuštění a smíru, které nám Bůh slíbil.

- možnost získání odpustků

Poutě jsou ve Svatém roce také spojeny s možností získat pro sebe odpustky. Mnozí z nás mají často ještě zmatenou představu o odpustcích. Možná i díky komunistickému dějepisu, který tak často „temný středověk“ spojoval „s prodáváním odpustků.“

Podívejme se, jak vidí odpustek Katechismus katolické církve ve svém článku 1471-2: „Nauka a praxe odpustků je v církvi úzce spojená s účinky svátosti pokání. **Odpustek znamená, že se před Bohem odpuštějí časné tresty za hříchy, jejichž vina byla zahlazena, je to odpuštění, které náležitě připravený věřící získává za určitých podmínek zásahem církve,** jež jako služebnice vykoupění autoritativně rozděljuje a používá pokladu zadostiučinění Ježíše Krista a svatých. Odpustek je částečný nebo plnomocný podle toho, zda částečně nebo úplně osvobozuje od časného trestu za hříchy (normy stanovuje papež). Odpustky dále mohou být přivlastněny živým nebo zesnulým.

Abychom pochopili tuto nauku i církevní praxi, je třeba si uvědomit, že hřích má dvojí následek. Těžký hřích nás zbavuje společenství s Bohem, a tím nás činí neschopnými dosáhnout věčného života, být zbaven věčného života se nazývá „**věčný trest**“ za hřích. Na druhé straně každý hřích, i všední, vyvolává zhoubné lpění na tvorech, které musí být očištěno, buď zde na zemi, nebo po smrti, ve stavu, jenž se nazývá očištec. Toto očišťování zbavuje toho, co se nazývá „**časný trest**“ za hřích. **Tyto dva tresty nelze pojímat jako nějaký druh pomsty, kterou Bůh postihuje hříšníka zvenčí, nýbrž jako důsledky vyplývající ze samé podstaty hříchu.** Obrácení, jež pochází z vroucí lásky může dosáhnout naprostého očištění hříšníka, takže už nezůstává žádný trest (svatost).“

V dekretu, kterým jsou dány směrnice k získání duchovních plodů - plnomocných odpustků Jubilejního roku, je stanoveno následující: Vyvrcholením Jubilea je setkání s Bohem Otcem skrze Spasitele, který je přítomen ve své církvi zvláště v jejích svátostech. Z toho důvodu celá jubilejní cesta, připravená putováním, má své východisko i cíl ve slavení svátosti smíření a svátosti oltářní, velikonočního tajemství Krista, který je naším pokojem a naším smířením. V tomto proměňujícím setkání se člověk otevírá duchovním plodům - odpustkům jako daru, který je určen pro něho samého i pro druhé, tedy i pro zemřelé. (Nemohu ale získat odpustek pro druhého, který dosud žije!)

Základní podmínkou pro získání odpustků je vykonání svátosti smíření a přijetí svátosti oltářní. Zpověď lze uskutečnit asi týden před získáním odpustků. Není třeba opakovat svátost smíření každý den, v němž se získávají odpustky. Účast na eucharistii ale má být v týž den, ve kterém se konají skutky, spojené s odpustky. Tyto dva vrcholné momenty musí doprovázet především svědectví společenství s církví, vyjádřené modlitbou na úmysl Svatého otce.

Další podmínkou jsou skutky křesťanské lásky spolu s pokáním, podle níže uvedených pokynů:

1. V Římě - vykonají-li pouť do jedné z patriarchálních bazilik (velechrám sv. Petr ve Vatikánu, arcibazilika Nejsvětějšího Spasitele na Lateránu, bazilika Santa Maria Maggiore, bazilika sv. Pavla „za hradbami“).

2. Ve Svaté zemi - vykonají-li pouť do baziliky Svatého hrobu v Jeruzalémě, nebo baziliky Narození Páně v Betlémě nebo baziliky Zvěstování Páně v Nazaretě.

3. Ve všech diecézích - vykonají-li pouť do katedrálního chrámu nebo jiného kostela či místa určeného diecézním biskupem (V diecézi královéhradecké jsou to po celý rok: poutní kostel P. Marie na Hoře Matky Boží v Králíkách, poutní kostel P. Marie Pomocnice v Chlumku u Luže a poutní kostel P. Marie Sedmiradostné v Malých Svatoňovicích. O prvních sobotách v měsíci jsou to ještě klášter v Želivi a mariánské středisko v Koclířově u Svitav).

Na všech těchto výše uvedených místech je třeba se ještě usebraně zúčastnit mše svaté nebo nějaké liturgické pobožnosti (růženec, křížová cesta). Dále při návštěvě výše uvedených kostelů je třeba se pomodlit: vyznání víry, Otčenáš, Zdravas Maria a chvíli adorovat či rozjímat před svátostí oltářní.

4. Na každém místě - vykonají-li přiměřeně dlouhou (tedy tak dlouhou, jak je pro bližního vhodné a únosné) návštěvu bližních, kteří se nacházejí v nouzi nebo těžkostech (nemocní, osamocené staré osoby, tělesně postižení aj.), jako by konali pouť ke Kristu, který je v nich přítomen (viz. Mt.25,34-36) a splní-li obvyklé duchovní svátostné podmínky a modlitby (tedy svátost pokání v blízké době, svaté přijímání týž den a libovolná modlitba na úmysly Svatého otce). Při každé takovéto návštěvě lze získat plnomocné odpustky, ale jen jednou za den.

- skutky lásky vůči našim bližním

Plnomocné odpustky bude možné získat také prostřednictvím iniciativ, které uskutečňují konkrétním a velkorysým způsobem ducha pokání, jež je jakoby duší Jubilea. Takovou iniciativou může být zřeknutí se v průběhu alespoň jednoho dne konzumních zbytečností (např. kouření, pití alkoholických nápojů), půst a odříkání podle všeobecných církevních norem a speciálních norem biskupů, nebo poskytnutí nějaké částky peněz pro chudé, či významná podpora činnosti církevního a sociálního charakteru, věnování přiměřené části volného času aktivitám ve prospěch komunity, nebo jiné podobné formy osobní oběti.

Nakonec je třeba dodat, že smyslem všech těchto skutků, vedoucích k získání odpustků, je jednak co nejplnější návrat k Otci, co nejplněji dokonané smíření křesťana s Bohem a současně sdílení duchovních dober i všech dalších činů lásky a dobroty jak v těle církve, tak i s ostatními lidmi.

Jinak řečeno: ten, kdo získává odpustky, je člověkem obdarovaným i obdarovávajícím.

Otec Pavel

JOSEF LUX - JAK JSEM HO POZNAL

Bylo to v roce 1969, nebo někdy kolem něj. Byli jsme na zájezdu s rytmickou skupinou v Nekoři. Rytmická skupina měla několik kytar, basovku, sólovku a bubny. Zbytek osazenstva autobusu tvořili zpěváci. Zpíval s námi vždy celý kostel, a tak jel obyčejně každý, kdo se včas přihlásil. Po mši svaté jsme sbalili kytary a šli na svačinu, kterou pro nás farníci připravili, na faru. Tehdy jsem si Josefa všiml poprvé. Obsluhoval nás a já si uvědomil, že ještě před chvílí ministroval. Nevím, možná jsme spolu ani nepromluvíli, ale od té doby mě vždy zdravil. Chodil totiž do Letohradu do školy, a tak jsme se občas mohli vidět. Já již byl ženatý, měl děti, on ještě školák. Ale to byla jeho zvláštnost. Nezapomínal na lidi, které poznal. Věděl, že spolu máme moc málo společného, snad jen tu víru a lásku k hudbě, ale on nezapomínal. Pak už i já jsem si zamiloval jeho vytrvalost. Další setkání přišlo, až když jsem se přestěhoval do Verměřovic. V totalitě bylo velmi omezováno náboženské vzdělávání věřících. Kdyby třeba kněz tehdy svolal setkání farníků, na kterém by spolu rozebírali otázky víry, zavřeli by ho, tak jak se to stalo Otci Tajchlovi v Letohradě. Pokud chtěli věřící společně prožít něco víc, než jen mši svatou, museli se scházet sami a bohužel jejich farář o tom oficiálně nemohl ani vědět, protože při vyšetřování by musel lhát, že o ničem nevěděl, aby ho nezavřeli. K tomu, abychom při debatách o víře neskouzli do bludů, jsme si museli zvat kněze, kteří byli zbaveni státního souhlasu. Při jejich zatčení nebyla o kněze oslabena žádná farnost. Naše skupinka byla složena z manželských párů. Scházeli jsme se střídavě jednou u toho, za měsíc u druhého, takže jsme jezdili jednou do Jablonného, podruhé do Verměřovic, potřetí do Nekoře apod. Chtěli-li jsme se zúčastnit nějaké větší besedy, jezdili jsme do Chocně.

Josef Lux a jeho žena byli v naší skupině. Tehdy už žili ve Dvořišku, ale obětavě jezdili sem, jak Josef říkal, domů, abychom mohli jednou za měsíc prožít společný večer. Tady se projevila druhá dobrá Josefova vlastnost, jeho obětavost. On se totiž nepotřeboval scházet se souvěrci tady. Měl mnohem blíž do Chocně. Určitě i tam on často chodil, přesto byl rád mezi námi.

Jednou jsem zorganizoval pro naši skupinu letní prázdniny v pionýrském táboře „V ráji“ nad Letohradem. Tam jsem poznal další Josefovu vlastnost. Myslet nejprve na druhé a pak teprve na sebe. Protože tam s námi bylo několik rodin z choceňska, kteří měli mnoho rytmických písní, které jsme u nás nezpívali, chtěl jsem si jejich zpěvník opsat. Ani jsem netušil, kolik to zabere času. Maminky vařily, nebo praly plínky, tatínkové měli také každý nějakou práci a starší děti si hrály na hřišti. Josef tehdy právě přijel, měl totiž jako místopředseda JZD své povinnosti, okamžitě viděl, že děti zůstaly samy, všechny pobral kolem sebe, a ačkoli okolí vůbec neznal, udělal s nimi vycházku do okolí. Nejstarší děti byly moje děti a ty na tuto vycházku vzpomínaly snad nejvíc z celého

tábora. A mně to pak taky došlo. Vždyť zpěvník jsem si mohl opsat jindy. Můj čas na táboře měl být využit pro druhé. Josef to věděl, nic však neříkal a sám okamžitě napravoval, co já jsem „zvorál“.

Obětovat se pro druhé, to byla z mého pohledu snad největší Josefova vlastnost po celé období, kdy jsem ho znal. Myslím si, že všechno, úplně všechno, co Josef dělal, bylo obětování se pro druhé. On neměl zapotřebí dělat politickou kariéru. V JZD vydělával slušné peníze a politika mu brala čas, který by byl mohl věnovat sobě a blízkým. Přesto do ní vstoupil, protože viděl, že to společnost potřebuje.

Své politické názory měl ujasněny už v době hluboké totality. Při jednom z našich setkání se mne tehdy zeptal, proč jsem vstoupil do Lidové strany. Vysvětlil jsem mu, že strana už není omezoována počtem členů a kdybychom měli dostatečnou podporu ve volbách, musíme být připraveni sloužit lidem. Nejde jenom být nespokojen se současnou situací. Je třeba dát lidem možnost výběru. Tehdy se říkalo, že politika je svinstvo a kdo ji dělá, je sviňák. Říkal jsem, že politika je svinstvo, pokud ji dělá sviňák, a to je saframentský rozdíl. Samozřejmě nedalo se s tím souhlasit beze zbytku, bylo tu mnoho záporů, jako třeba národní fronta apod. Na Josefovi jsem viděl, že o těchto věcech ví, nehádal se však a uvažoval, jestli klady převažují zápory. Za nějaký čas mi řekl, že do strany vstoupil také, že na něj přestali takto tlačit v zaměstnání. A lidová strana jim také pomůže organizovat kapelu, jejíž členem Josef byl. Jako nový člen „ČSL“ byl povolán na školení do Klínce. Krátce na to, co tam byl, jsem na školení odjel také. Někteří lektori mluvili

o jakémisi předsedovi JZD a jeho názorech. Šlo snad o to, že politik je povinen jednat pravdivě, podle svědomí, i když za to bude trpět. Oni hájili stanovisko, že pravda se musí vyslovit jen v pravou chvíli. Když jsem se po návratu v rodinném společenství bavil o zážitcích z tohoto školení, zmínil jsem se i o onom předsedovi. Václav Macan se tehdy otočil na Josefa a řekl: „Tos byl ty, vid’?“. Josef se usmál a souhlasně kývl. Já to tehdy pochopil jako dobrý vtip. Teprve když Josef po převratu nastoupil svou vysokou politickou dráhu, pochopil jsem, že to byl opravdu on. Že tehdy musel hodně rozčeřit poklidnou hladinu školícího střediska ústředního výboru ČSL, je jisté. Nebál se, ačkoli věděl o špiclech, kterých tam jistě bylo dost, ačkoli věděl, že vyšší funkcionáři kolaborují s režimem a snad právě proto.

Josef se nebál. Říkal vždy pravdu. Nikdy se však neomezoval jen na svůj vlastní názor. Vyslechl názor druhého, nepřerušoval jej a o jeho názoru vždy uvažoval. Nedělal ukvapeně nějaké rozhodnutí dřív, než rozvážil názory druhých. Bylo až obdivuhodné, jak dokázal dlouho naslouchat našim sporům, teprve když bylo nutno, několika slovy spor objasnil a ukončil. Do té doby se do něho nemíchal, nechával nás, abychom si sami pomohli.

Jak vysoko nás převyšoval. Ač byl mladší o třináct let, nemohl jsem se mu rovnat. Nikdy mě to však ani nenapadlo. Jeho chování bylo takové, že svou inteligencí nikoho neurážel, nikdy se nepovyšoval.

Později, když vzhledem k politice neměl už tolik času přijít mezi přátele, cítil jsem, že se vzdaluje. Neměli jsme si co říci. Bylo mi to líto, je to však důkaz, jak nutné je pro lidi společenství, živé společenství. Ze všech, kteří se kdy v našem společenství objevili, jsem měl Josefa nejraději. Nebyl jsem sám. Oblíbit si ho musel každý, kdo se s ním jen setkal. Samozřejmě, že měl své nepřátele, tak jako každý člověk na světě, poctivec zvlášť. Jsem přesvědčen, že jeho tělo tím očividným nepřátelstvím velmi trpělo. Navenek Josef nic nedával znát, ale přátelé z jeho nejbližšího okolí to věděli. Nikdo mi nevymluví, že ďábelská nařčení nepřátel zákeřnou chorobu v jeho těle probudila.

Na to však už jistě má každý svůj vlastní názor, jisté je jen to, že Josef Lux byl jedním z nejskvělejších lidí jaké jsem měl možnost poznat.

Velmi hezký životopis o něm napsal Jos. Churáň v knize „Kdo byl kdo v našich dějinách ve 20. století.“

(JM)

OPRAVENÉ VARHANY

Jistě jste zaregistrovali zvuk zrekonstruovaných varhan v kostele sv. Františka Xaverského v Petrovicích. Jejich opravu zadal Farní úřad ve spolupráci s místním Obecním úřadem firmě ing. Jaromíra Jantače z Vlašimi. Po půlroční odluce se pod prsty varhaníka opět rozezněl nástroj, jehož tóny neodmyslitelně patří k liturgii bohoslužby. My, kteří se v kostele sejdeme při příležitosti poutní slavnosti 14. 5., budeme účastni obřadu žehnání varhan. Pro vaši orientaci předkládáme stručný seznam prací provedených během rekonstrukce:

- nahrazení pneumatické traktury elektrickou. Traktura je mechanismus varhan uváděný do pohybu stisknutím klávesy.
- ošetření dřevěných částí varhan proti plísním a parazitům
- oprava a čištění dřevěných i kovových píšťal
- oprava a nátěr měchu, vzduchovodů, instalace nového ventilátoru
- kontrola funkcí a ladění varhan

(RM)

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Květen 2000				
7.5.	Ne	3. neděle velikonoční	7.30	Šebrlovi 80
			16.00	Kunertovi 125
14.5.	Ne	4. neděle velikonoční	7.30	Kunertovi 458
			16.00	p. Hrdinová 139
21.5.	Ne	5. neděle velikonoční	7.30	Kubíčkoví 140
			16.00	p. Jandová 129
28.5.	Ne	6. neděle velikonoční	7.30	p. Hampl 144
			16.00	Jurenkovi 160
Červen 2000				
1.6.	Čt	Nanebevstoupení Páně	19.00	Blažkovi 224
4.6.	Ne	7. neděle velikonoční	7.30	p. Pecháčková 310
			16.00	Nastoupilovi 109
11.6.	Ne	Seslání Ducha svatého	7.30	Křivohlávkovi 262
			16.00	Venclovi 288
18.6.	Ne	Nejsvětější Trojice	7.30	Vávrovi 270
			16.00	Vávrovi 296
22.6.	Čt	Tělo a Krev Páně	19.00	Marešovi 271
25.6.	Ne	12. neděle v mezidobí	7.30	Moravcovi 267
			16.00	Pecháčkoví 53
29.6.	Čt	Sv. Petr a Pavel	19.00	Plhákovi 277
30.6.	Pá	Nejsvětější srdce Ježíšovo	19.00	Nastoupilovi 272

Z FARNÍ KNIHOVNY

NÁMĚTY K MODLITĚ

Velmi často slyšíme ve svém okolí věty typu – „A teď už mi nezbyvá nic jiného, než se modlit“.

Jsem přesvědčená, že jako křesťané se modlíme i jindy, než v krizových situacích. Každý z nás má svůj lety osvědčený způsob a své „oblíbené“ modlitby.

Nedávno jsem se sešla se ženou, která, jak sama říká, se modlila pravidelně a upřímně. A přesto často nenacházela ten pravý pokoj a mír. Její očekávání se vyplnilo až v momentě, kdy se jí podařilo zvládnout rozjímavou modlitbu.

Někteří už ji možná zvládli, jiní se pokusili a neuspěli, někdo to raději ani nezkouší z obavy, že by to stejně nedokázal. Jim, ale i všem ostatním, bych chtěla doporučit několik knih od Anselma Grúna, které vydalo Karmelitánské nakladatelství. Z různých pohledů se věnují právě věcem, které by nám měly pomoci zkvalitnit duchovní život.

Proměňující moc síly

- o souvislosti víry, lásky a chvály

Půst

- hlavním tématem je jeden z nejdůležitějších momentů křesťanského života a jeho vliv na modlitbu,
- zabývá se významem modlitby „tělem a duší“

Cesty ke svobodě

- o tom, že ke svobodě lze dojít pouze vnitřní opravdovostí, o smyslu modlitby.
- duchovní cvičení k osvojení svobody

Bud' dobrý sám k sobě

- o přílišné tvrdosti na jedné a bezvýhodném hledání na straně druhé

Moc nad bezmocí

- o tom, jak je důležité vybudovat si pocit vlastní hodnoty
- jak překonat nejistotu, strach před druhými lidmi a pocit bezmoci vůči světu

Všechny ze zmíněných titulů si můžete zapůjčit (kromě jiných) ve farní knihovně, nebo zakoupit v některém z křesťanských knihkupectví.

(Mach)

KULTURNÍ KALENDÁŘ

MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ FESTIVAL – LETOHRAD 2000 (11.ROČNÍK)	
Ne 14.5. - 15.00 hod.	kostel sv. Václava v Letohradě KONCERT CHLAPECKÉHO SBORU PUERI GAUDENTES (ČR) 16.30 hod. Václavské náměstí v Letohradě - předání ceny GRAND PRIX – jízdní kavalerie
Pá 23.6. - 18.00 hod.	kostel sv. Václava v Letohradě KOMORNÍ ORCHESTR Hudební školy hl. m. Prahy (ČR) Josef Suk – housle, žáci Hudební školy hl. města Prahy, studenti hudebního gymnázia J. Nerudy
Út 4.7. - 19.30 hod.	evangelický kostel v Horní Čermné VARHANNÍ KONCERT Wybe Kooijmans – varhany (Nizozemí)
Čt 6.7. - 19.30 hod.	kostel sv. Bartoloměje v Jablonném nad Orlicí VARHANNÍ KONCERT Martin Rein – varhany (SRN)

Ne 7.5. - 14.00 hod.	Setkání s písní - 4. ročník vystoupení rytmických skupin Vystoupí: Broňa Halbrštátová s dětmi ze Slatiny nad Zdobnicí Michael a schola sv. Václava z Lanškrouna Schola z Bystřece Přílet z Letovic Mládež a minimládež z Dolní Čermné V Orlovně v Dolní Čermné, vstupné dobrovolné. Všichni jste srdečně zváni!	
Po 8.5. - 15.00 hod.	Šíleně prohaná princezna - divadlo v podání ochotníků ze Žamberka Sál Kulturního domu v Jablonném nad Orlicí	
So 13.5. – 14.00 hod.	Kaskády výtvarného umění - vernisáže výstav - zámecké nádvoří v Letohradě . Výstavy budou otevřeny do 21.5.	
So 13.5. - 19.30 hod.	Sluha dvou pánů - divadlo v podání ochotníků z Králík Sál Kulturního domu v Jablonném nad Orlicí	
Ne 14.5.	Poutní slavnost v Petrovicích - mše sv. bude v 9.00 hod.	
Ne 14.5. – 14.00 hod.	Oslava svátku matek v Orlovně v Dolní Čermné	
Ne 14.5. - 18.00 hod.	Vernisáž výstavy - fotografie - Miroslav Martinec Kulturní a informační centrum čp. 30 na náměstí v Jablonném nad Orlicí. Výstava potrvá do 9.června.	
Ne 21.5.	Poutní slavnost v kapli sv. Jana Nepomuckého na Kopečku v Letohradě Mše sv. budou v 9.00 a v 10.15 hodin	
Ne 21.5. - 16.00 hod.	Jarní koncert vokálně instrumentální skupiny Gemma ze Sopotnice v kostele sv. Bartoloměje v Jablonném nad Orlicí	
So 27.5. – 20.00 hod.	Májová veselice v Orlovně v Dolní Čermné	

PERLIČKA

Vyslechl jsem vážnou debatu mých malých vnoučků o tom, až jednou zemřou, jak chtějí být pochováni. Nevím, jak na toto téma přišli. Ondra říká, že se nechá spálit jako babička. Honzík na to s vážnou tváří: „Ne, ne, já chci do hrobečku, v peci by mě vyhořela dušička.“

(js)

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA**V květnu oslaví:**

2. 5.	77 let	pan Emil Appl	z Dolní Čermné č. 100
6. 5.	77 let	paní Ludmila Švecová	z Verměřovic č. 164
7. 5.	60 let	pan František Neugebauer	z Horní Čermné č. 43
9. 5.	78 let	paní Marie Hoffmanová	z Verměřovic č. 146
10. 5.	80 let	pan Ladislav Stejskal	z Verměřovic č. 136
15. 5.	82 let	pan Jan Sklenář	z Verměřovic č. 10
16. 5.	80 let	paní Marie Kůrková	z Dolní Čermné č. 319
21. 5.	65 let	paní Marie Vacková	z Dolní Čermné č. 58
23. 5.	77 let	paní Josefa Nováková	z Dolní Čermné č. 194
27. 5.	70 let	paní Žofie Moravcová	z Verměřovic č. 43
31. 5.	60 let	pan Karel Fajt	z Petrovic č. 26

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

v Dolní Čermné	19. 3. 2000	Dominik Brejcha	z Verměřovic
ve Verměřovicích	23. 4. 2000	Terezie Moravcová	z Verměřovic
v Dolní Čermné	30. 4. 2000	Karolína Hrdinová	z Dolní Čermné

Všem pokřtěným blahopřejeme a vyprošujeme všechny potřebné milosti do jejich křesťanského života.

Svatost manželství přijali:

na Mariánské Hoře 29. 4. 2000 Markéta Mildová z Horní Čermné a Roman Heger z Bystřece

Novomanželům Hegerovým rádi blahopřejeme a vyprošujeme Boží ochranu a požehnání do jejich společného života.

Křesťansky jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné 4. 4. 2000 s paní Emílií Vintrovou z Horní Čermné

Pozůstalým vyslovujeme křesťanskou účast na jejich zármutku. Na naši zemřelou sestru budeme pravidelně vzpomínat při mešní oběti.

Otec Pavel

VZDĚLÁVÁNÍ**ŘÁDY A KONGREGACE V ČR (19. ČÁST)****Rytířský řád křížovníků s červenou hvězdou - křížovníci (Ocr.)**

Řád křížovníků vznikl v Čechách jako jediný mužský. Vyvinul se z laického špitálního bratrstva, založeného roku 1233 sv. Anežkou Přemyslovnou, jako součást jí budovaného klášterního komplexu Na Františku při kostele sv. Haštala v Praze. Roku 1237 papež Řehoř IX. povýšil bratrstvo na řeholní řád. Roku 1252 se řád usídlil u paty Juditina mostu (nyní Karlův), kde byl postaven řádový dům, špitál a kostel sv. Františka z Assisi. Již od tohoto roku užívají křížovníci řádové znamení červené hvězdy s červeným křížem. Statuta byla schválena v roce 1675. Řád se brzy rozšířil na Moravu, do Slezska, Polska a Uher. Největší rozkvět řádu nastal v období vlády Karla IV. Mimo Prahu byly založeny komendy (správně-hospodářské jednotky řádu) ve Stříbře, Mostě, Litoměřicích, Chebu, Klatovech, Ústí nad Labem, Českých Budějovicích, Písku, Hradišti u Znojma. Většina z nich byla později vyplněna husity a zanikla. Ve Slezsku byly založeny komendy ve Vratislavi, Boleslavi, Svídnici a Lehnici, které však zanikly v r. 1810. Řád byl u nás v roce 1950 komunisty násilně zrušen. Obnoven byl až v roce 1990.

Hlavní sídlo řádu je v Praze při kostele sv. Františka u Karlova mostu. Zde sídlí generální představený - velmistr. Jemu podléhají další řádová sídla v Hradišti u Znojma, Chlumu sv. Máří a komendy ve Vídni, Mostě a Chebu. V současné době je veden řád u nás svěřeno apoštolskému legátu, který sídlí v Praze. V čele pražského konventu stojí převor.

Řád křížovníků se řídí řeholí sv. Augustina. Mimo charitativně - hospitální činnosti působí i v duchovní správě a v souvislosti s potřebami doby se začal řád přetvářet v řád řeholních kanovníků. V této podobě přetrval do dnešních dnů.

Řeholním oděvem je černý talár se dvěma bílými jazýčky na kolárku. Na levé straně taláru je osmihrotý červený kříž a pod ním šesticípá červená hvězda.

Noví členové se přibírají na základě předběžného pohovoru a přijímacího řízení, kterému je vyhrazena doba kandidatury (půl až jeden rok). Noviciát trvá jeden rok, po něm následují časné sliby na tři roky a po jejich uplynutí se skládají sliby slavné.

Kontaktní adresa:

Rytířský řád křížovníků s červenou hvězdou
Platněřská 4/191
110 00 Praha 1 - Staré Město

(zpracoval js)

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Hned zítra začíná jeden z nejkrásnějších měsíců v roce - květen. Určitě ne náhodou je zasvěcen Panně Marii - naší mamince, se kterou se můžeme setkávat při májových pobožnostech. Druhou květnovou neděli se slaví svátek všech maminek. Snad nikdo z vás nezapomene na svoji maminku s kytičkou. Na samém konci května, přesně 30. 5., si připomeneme svátek ženy, která byla prohlášena za svatou teprve před pěti lety a která si titul „maminka“ zvláště zaslouží. Je to svatá Zdislava.

Tato vzácná paní se narodila kolem roku 1220 v Křižanově na Moravě. Stala se manželkou Havla z Lemberka a po svatbě s ním odjela na hrad Lemberk v Podještědí. Za svůj nejvzácnější poklad považovala své manželství - svátost přijatou před knězem, dar od samotného Pána Boha. Hrad Lemberk byl brzy prostoupen laskavostí, pracovitostí, zbožností a mírností paní Zdislavy. Po nějakém čase se na hradě začaly ozývat dětské hlásky. První syn se jmenoval Havel, po něm přišla na svět Markétka, Jaroslav a ještě malý Zdislav. Díky moudré paní na hradě panoval soulad, pokoj a radost. Zato v Čechách tomu bylo v těch dobách úplně opačně. Zemí táhly války, neshody, nemoci a bída. Pan Havel byl oddaný svému králi a tak často opouštěl svůj domov a se svými vojáky mu odcházel na pomoc. Býval často pryč. Zdislava se starala nejen o svou rodinu, ale měla ve svém srdci dost místa pro všechny chudáky a nemocné, kteří za ní přicházeli. Pomáhala, rozdávala a léčila. Léčila bylinkami, vodou ze studánky, také dobrým slovem, ale vždy především důvěrou v Pána Boha, který vyslyší její prosby o uzdravení. Lidí přicházelo stále víc. Paní Zdislava pro ně pomohla postavit nemocnici. Sama jim bez oddechu sloužila a starala se až do úplného vyčerpání. Zemřela na začátku roku 1252 a je pochována v klášterním kostele v Jablonném v Podještědí.

(Podle knihy Kytice z královské zahrady)

(Otažníček)

PRO STARŠÍ:

Dnešní neděle je pro vás všechny určitě moc pěkným dnem. Slavíme v naší farnosti pouť. Svátek sv. Jiří, patrona našeho farního kostela, se už sice slavil v pondělí, ale vzhledem k tomu, že minulá neděle byla Velikonoční, poutní slavnost se posunula na dnešek, na neděli Bílou. Proč bývá takhle označována? O tom za chvíli.

Určitě každý z vás dobře prožil celé Velikonoce se všemi jejich obřady. Všechny ty důležité události od Květné neděle, přes Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílou sobotu až po Velikonoční neděli. Velikonoční neděle je dnem Kristova vzkříšení. Pán Ježíš nám přináší pokoj a radost. Na památku této události je pak vlastně každá neděle slavením zmrtvýchvstání. Ještě celý následující týden - velikonoční týden - trvá velký osmidenní svátek až do dnešní neděle, která jej zakončuje.

Mnozí z vás asi víte, že právě o Velikonocích je vhodné křtít. Nově pokřtění dříve nosili celý týden při bohoslužbách své bílé roucho a odkládali je až následující neděli, tedy Bílou neděli. Ani tímto dnem však velikonoční radost nekončí, slavné aleluja zaznívá až do Svatodušních svátků.

Právě dnes si můžeme opět připomenout, že v letošním Jubilejním roce jsou všichni velice povzbuzováni k poutím na různá významná místa. Měli bychom si tak uvědomit, že poutě nám vlastně symbolizují náš život- křesťanský život, kdy také od kolébky až ke smrti putujeme k Božímu království. Symbolizují nám naději.

Tak, jak jsme si již na podzim minulého roku předeslali, budeme si všímat životů některých našich světců. V květnu to bude vedle sv. Zdislavy také sv. Jan Nepomucký, jehož svátek se slaví 16. května. Několika slovy si tedy přiblížíme jeho život.

Svatý Jan Nepomucký, kněz a mučedník

Narodil se v polovině 14. století v Pomuku (později Nepomuku) v Čechách. Byl generálním vikářem arcibiskupa Jana z Jenštejna. Hájil proti královi z vůli svobodu a nezávislost církve. Za tento svůj postoj byl vyslýchán a mučen až k smrti. Jeho tělo bylo 20. 3. 1393 vhozeno do Vltavy. Roku 1729 byl prohlášen svatým.

Až se vypravíte do Letohradu na „Kopečkovou pouť“, nezapomeňte si uvědomit souvislost s tímto světcem.

(Podle knihy V jednom společenství)

(EJ)

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

2. neděle velikonoční
30. dubna 2000
19. týden / 2000

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

- 1. května - pondělí** po 2. neděli velikonoční - sv. Josefa, Dělníka
Vzhledem ke skutečnosti, že Svátek sv. Jiří, patrona našeho farního kostela, připadl letos na velikonoční oktáv, nebylo možné použít v den svátku (24.4.) ani v den poutní slavnosti (30.4.) liturgický formulář ze sv. Jiří. Liturgické modlitby a texty ze sv. Jiří proto použijeme při obou dnešních bohoslužbách ve farním kostele.
- 7.30** Dolní Čermná - za farníky
19.00 Dolní Čermná - za všechny dobrodince farnosti
- 2. května - úterý** sv. Atanáše, biskupa učitele církve
- 3. května - středa** Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů
19.00 Dolní Čermná - za Věru Vrátilovou a její děti
- 4. května - čtvrtek** po 2. neděli velikonoční
6.45 Dolní Čermná - za zemřelé z rodiny Miloše Melichara a duše v očištění
19.00 Verměřovice - za Ferdinanda Lehkého a manželku a Terezii Šafářovou
- 5. května - pátek** po 2. neděli velikonoční, první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsv. srdce Ježíšova
19.00 Dolní Čermná - za Marii Lebedovou
- 6. května - sobota** po 2. neděli velikonoční - sv. Jana Sarkandra, mučedníka
první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neuposkvrněného srdce Panny Marie
6.45 Dolní Čermná - za sestru Věru Hrdinovou a duše v očištění
19.00 Petrovice - za Josefa a Marii Junkovy

7. května - neděle - 3. velikonoční

- Dolní Čermná - **7.30 h.** - za Marii Novákovou a rodiče
Verměřovice - **9.00 h.** - za Jaroslava Vacka a rodiče z obojí strany
Mariánská Hora - **16.00 h.** - za Josefa a Annu Formánkovy

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

- ve farním kostele: středa od 17.00 do 18.55 h.
pátek od 16.00 do 18.55 h.
v ostatní dny vždy 30 minut před začátkem mše svaté
- ve Verměřovicích: čtvrtek od 16.00 do 18.55 h.

Lektorská služba:

7. 5. - 3. neděle velikonoční Dolní Čermná 7.30 h. Šebrlovi č. 80, Mariánská Hora 16.00 h. Kunertovi č. 125

Upozornění:

V květnu po každé večerní mši svaté ve všedních dnech se budou konat májové pobožnosti. Každou neděli odpoledne na Mariánské Hoře se budeme modlit od 15.30 h. růženec a na konci mše svaté budou Loretánské litanie.

Dále upozorňujeme, že od 1. května t.r. proběhne v naší farnosti časová změna bohoslužeb

Večerní mše svaté ve všedních dnech a v sobotu budou začínat v 19.00 h.

V neděli budou bohoslužby:

- v 7.30 h. ve farním kostele v Dolní Čermné
v 9.00 h. ve filiálním kostele Verměřovice/Petrovice
v 16.00 h. v poutním kostele na Mariánské Hoře

Návštěva nemocných a starších farníků se uskuteční:

V Dolní Čermné - ve čtvrtek 4. května a v pátek 5. května dopoledne

(Pa)

POUTNÍK, KVĚTEN 2000

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://www.fun.praha.autocont.cz/kratky/poutnik>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je 7. května 2000, Poutník vyjde 28. května 2000

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková, Z. Krátký
Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.